

**DODATKOWE SPRAWOZDANIE
KOMISJI NADZWYCZAJNEJ DO SPRAW ZMIAN W KODYFIKACJACH**

**o poselskich i komisyjnym projektach ustaw o
zmianie ustawy – Kodeks pracy (druki nr 1670,
1671, 1748 i 1672)**

Sejm na 40 posiedzeniu w dniu 23 kwietnia 2009 r. - zgodnie z art. 95 Regulaminu Sejmu - skierował ponownie projekt ustawy zawarty w druku nr 1849 do Komisji Nadzwyczajnej do spraw zmian w kodyfikacjach w celu rozpatrzenia poprawek zgłoszonych w drugim czytaniu.

Komisja Nadzwyczajna po rozpatrzeniu tych poprawek na posiedzeniu w dniu 5 maja 2009 r.

wnosi:

Wysoki Sejm raczy następujące poprawki:

1) w art. 1 w pkt 2 dodać lit. c w brzmieniu:

„c) dodaje się § ... w brzmieniu:

„§ W przypadku zatrudniania przez pracodawcę wyłącznie pracowników młodocianych lub niepełnosprawnych - działania, o których mowa w § 1 pkt 2, może wykonywać sam pracodawca. Przepis § 3 stosuje się odpowiednio.”;”;

- KP PO

- przyjąć

2) w art. 1 w pkt 2 dodać lit. c w brzmieniu:

„c) dodaje się § ... w brzmieniu:

„§ Pracodawca zatrudniający mniej niż 20 pracowników, który posiada odpowiednie szkolenie w dziedzinie bezpieczeństwa i higieny pracy może wykonywać czynności określone w § 1 pkt 2 lit. a i b osobiście.”;”.

- KP PiS

- przyjąć

Warszawa, dnia 5 maja 2009 r.

Sprawozdawca

Przewodniczący Komisji

/-/Stanisław Szwed

/-/Jerzy Kozdroń

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

**SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
SEKRETARZ STANU**

Mikołaj Dowgielewicz

Min.MD/1072/09/DP/jf

Warszawa, dnia 28 kwietnia 2009 r.

**Pan
Jerzy Kozdroń
Przewodniczący
Komisji Nadzwyczajnej
do spraw zmian w kodyfikacjach
Sejm Rzeczypospolitej Polskiej**

Opinia o zgodności z prawem Unii Europejskiej poprawek do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494, z późn. zm.) w związku z art. 42 ust. 4 i art. 54 ust. 1 Regulaminu Sejmu przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej Mikołaja Dowgielewicza

Szanowny Panie Przewodniczący!

W związku z przedłożonymi poprawkami do projektu ustawy o zmianie ustawy – Kodeks pracy (pismo z dnia 24 kwietnia, sygn.: NKK-150-14-08), pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

I. Przepis zawarty w art. 209¹ Kodeksu pracy stanowi transpozycję do prawa polskiego art. 8 dyrektywy Rady z dnia 12 czerwca 1989 r. w sprawie wprowadzenia środków w celu poprawy bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy (89/391), który interpretować należy w świetle orzeczenia Trybunału Sprawiedliwości WE w sprawie C-428/04 *KE przeciwko Republice Austrii*.

Z przywołanego orzeczenia jasno wynika, iż wypływający z art. 8 ust. 2 obowiązek wyznaczenia pracowników do wypełniania zadań związanych z udzielaniem pierwszej pomocy, zwalczaniem pożarów i ewakuacją ma charakter bezwzględny i nie jest dopuszczalne wprowadzanie wyjątków, w tym w odniesieniu do pracodawców zatrudniających jedynie niewielką liczbę pracowników.

Należy również zauważyć, że zgodnie z art. 8 dyrektywy pracodawca musi podjąć odpowiednie środki celem zapewnienia pierwszej pomocy w nagłych wypadkach, możliwości zwalczania pożarów i ewakuacji pracowników, stosownie do rodzaju prowadzonej działalności i wielkości przedsiębiorstwa lub zakładu, oraz biorąc pod uwagę inne obecne tam osoby. Zakres działań będzie więc inny w przypadku pracodawcy zatrudniającego kilku pracowników niż w przypadku pracodawcy zatrudniającego kilkunastu lub kilkudziesięciu pracowników. W przypadku zatrudniania jedynie kilku pracowników zakres zadań do

wykonania będzie węższy, co nie powinno stanowić zbytniego obciążenia ani dla pracodawcy, ani dla wyznaczonych pracowników.

Z powyższych względów zawartą w poprawce drugiej zmianę art. 209¹ Kodeksu pracy pozwalającą pracodawcy zatrudniającemu mniej niż 20 pracowników na osobiste wykonywanie czynności związanych z udzielaniem pierwszej pomocy, zwalczaniem pożarów i ewakuacją budzi należy uznać za niezgodną z art. 8 dyrektywy 89/391/EWG.

II. Jednocześnie jednak, biorąc pod uwagę cel dyrektywy, jakim jest poprawa bezpieczeństwa i zdrowia pracowników w miejscu pracy, nieracjonalne wydaje się przyjęcie założenia, że w wykonaniu art. 8 ust. 2 dyrektywy możliwe jest jedynie wyznaczenie pracownika, jeżeli w danym przypadku osobą wyznaczoną musiałby być – z braku pracowników pełnoletnich – pracownik młodociany. Jakkolwiek dyrektywa Rady 94/33/WE z dnia 22 czerwca 1994 r. w sprawie ochrony pracy osób młodych ustanawiająca dla tej kategorii szczególną ochronę nie wydaje się zakazywać powierzenia pracownikom młodocianym pewnych obowiązków w zakresie zapewnienia ochrony bezpieczeństwa w miejscu pracy, to jednak obciążenie osób młodych, cechujących się brakiem doświadczenia, obowiązkami w zakresie pierwszej pomocy, ochrony przeciwpożarowej i ewakuacji wydaje się niewłaściwe w przypadku, gdy obecny jest pracodawca mogący wypełniać te zadania w sposób w większym stopniu gwarantujący osiągnięcie zamierzonego celu.

Mając na uwadze powyższe wydaje się dopuszczalne wyznaczenie do udzielania pierwszej pomocy i wykonywania czynności w zakresie ochrony przeciwpożarowej i ewakuacji pracodawcy, w przypadku jeżeli zatrudnia on wyłącznie pracowników młodocianych. Analogiczne rozwiązanie można przyjąć w przypadku zatrudniania jedynie pracowników niepełnosprawnych, którzy w wykonywaniu omawianych zadań mogą ze względu na swoją niepełnosprawność napotykać szczególne trudności.

Należy jednak zaznaczyć, iż cel dyrektywy 89/391 nie zostanie osiągnięty, jeżeli pracodawca samodzielnie wykonujący omawiane zadania nie przebywa zwykle na terenie zakładu pracy w czasie wykonywania pracy przez pracowników. Wymagany przez dyrektywę poziom ochrony może zostać uzyskany jedynie w przypadku, gdy pracodawca jest także osobiście zaangażowany w pracę na terenie zakładu analogicznie do pracowników, tak, iż można zakładać ze znacznym prawdopodobieństwem, że w razie zajścia okoliczności wymagających podjęcia działań w zakresie udzielania pierwszej pomocy lub w zakresie zwalczania pożarów i ewakuacji, pracodawca będzie mógł je podjąć. Poprawka pierwsza nie zawiera jednak tego typu gwarancji. Uznanie jej za zgodną z prawem wspólnotowym wymagałoby uzupełnienia projektowanego przepisu.

W konkluzji pozwalam sobie stwierdzić, iż:

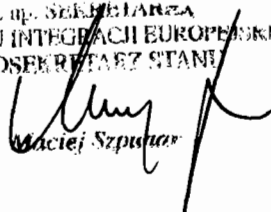
- poprawka pierwsza jest niezgodna z prawem Unii Europejskiej w zakresie wskazanym w pkt II niniejszej opinii,
- poprawka druga jest niezgodna z prawem Unii Europejskiej w zakresie wskazanym w pkt I niniejszej opinii.

Z poważaniem,

Do uprzejmej wiadomości:

Pani Jolanta Fedak
Minister Pracy i Polityki Społecznej

Z up. SEBASTIANA
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
PODSEKRETARZ STANI

Maciej Szpuć